

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เล่นผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่
ในกรุงเทพมหานครโดยแยกเป็นรายหมวดวิชา
- ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่
ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 3 ปัญหาที่ทำให้ครูสอนไม่ตรงวุฒิ และครุขาดในครุเกิน

เพื่อความสะดวกในการเล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ใช้

สัญลักษณ์ในการเล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- X = จำนวนครูที่มีจริง
- Y_1 = จำนวนครูที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานกรมสามัญศึกษา
ปี 2528 ที่นับรวมจำนวนหัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชา และหัวหน้า
งานแล้ว
- Y_2 = จำนวนครูที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- N = จำนวนคาบการสอนทั้งหมดในหมวดวิชา
- a = จำนวนคาบการสอนของหัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชา และหัวหน้างาน
- K_1 = ความแตกต่างของจำนวนครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528
- K_2 = ความแตกต่างของจำนวนครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- K = ความแตกต่างระหว่าง K_1 และ K_2
- P_1 = สัดส่วนของจำนวนครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 ของ
โรงเรียนรัฐบาลตามรายหมวดวิชา

- P_2 = สัดส่วนของจำนวนครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 ของโรงเรียนราษฎร์ตามรายหมวดวิชา
- P_3 = สัดส่วนของจำนวนครูที่มีจริงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นของโรงเรียนรัฐบาลตามรายหมวดวิชา
- P_4 = สัดส่วนของจำนวนครูที่มีจริงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นของโรงเรียนราษฎร์เป็นรายหมวดวิชา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาคำความต้องการครูระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา แยกพิจารณาเป็น 2 กรณีคือ

ก. ครูโรงเรียนรัฐบาล

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนรัฐบาลขนาดใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 โรงเรียน โดยแยกเป็น 8 หมวดวิชา ได้จำนวนคาบการสอนทั้งหมด จำนวนคาบการสอนของหัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชา จำนวนครูที่มีจริง จำนวนครูที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 และตามสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนคาบการสอบทั้งหมดของหมวดวิชา จำนวนคาบการสอบของหัวหน้าหมวดวิชา และหัวหน้างาน จำนวนครูที่สมัคร และที่ควรมี ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนความแตกต่างของครูที่สมัครกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐาน ปี 2528 และจากสูตร

$$K = K_1 \cdot K_2$$
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

หมวดวิชา	N	a	X	Y ₁	Y ₂	K ₁	K ₂	K = K ₁ · K ₂
ภาษาไทย	2,254	233	157	131.27	140.88	25.73	16.12	9.61
ภาษาต่างประเทศ	3,362	250	217	191.89	210.12	25.11	6.88	18.23
คณิตศาสตร์	2,098	220	148	122.30	131.13	25.70	16.87	8.83
วิทยาศาสตร์	2,580	239	169	149.00	161.25	20.00	7.75	12.25
สังคมศึกษา	2,660	214	168	154.89	166.25	13.11	1.75	11.36
พลานามัย	1,577	199	95	92.56	98.56	2.44	-3.56	6.00
ศทกรรมศาสตร์	1,273	175	80	76.00	79.56	4.00	0.44	3.56
ศิลปศึกษา - ศิลปปฏิบัติ	1,206	170	81	71.56	75.38	9.44	5.62	3.82
รวม	17,010	1,700	1,115	989.47	1,063.13	125.53	51.87	73.66

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วพบว่า ปริมาณครูที่มีจริงทั้งหมดในโรงเรียนรัฐบาลมี 1,115 คน ในกรณีพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่า จำนวนครูที่มีจริงของหมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีค่าต่ำสุด คือ 217 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา, ภาษาไทย, คณิตศาสตร์, พละนามัย, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และที่น้อยที่สุดคือ หมวดวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 169, 168, 157, 148, 95, 81 และ 80 คน ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่า จำนวนครูที่มีจริงโดยส่วนรวมมีมากกว่าที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐาน ปี 2528 เป็นจำนวน 125.53 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่า หมวดวิชาภาษาไทยมีครูเกินมากที่สุด คือ 25.73 คน รองลงมา ได้แก่ หมวดวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ, คหกรรมศาสตร์ และ พละนามัย ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 25.70, 25.11, 20.00, 13.11, 9.44, 4.00 และ 2.44 คน ตามลำดับ

แต่กรณีของจำนวนครูที่มีจริงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น โดยส่วนรวมแล้วพบว่า มีครูเกินอยู่ 51.87 คน โดยหมวดวิชาที่มีครูเกินมากที่สุดคือ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 16.87 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทย, วิทยาศาสตร์, วิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 16.12, 7.75, 6.88, 5.62, 1.75 และ 0.44 คน ตามลำดับ อย่างไรก็ตามหมวดวิชาพละนามัยมีครูน้อยกว่าที่ควรมีถึง 3.56 คน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐาน ปี 2528 กับความแตกต่างของครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าความแตกต่างของครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 สูงกว่าความแตกต่างของครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ถึง 73.66 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีความแตกต่างมากที่สุดคือมีค่าเท่ากับ 18.23 รองลงมาคือ หมวดวิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา, ภาษาไทย, คณิตศาสตร์, พละนามัย, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 12.25, 11.36, 9.61, 8.83, 6.00, 3.82 และ 3.56 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายโรงเรียน ถึงรายละเอียดของจำนวนครูที่มีจริงและที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 และจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ปรากฏผลดังตารางที่ 4 (รายละเอียดอื่น ๆ เสนอไว้ในภาคผนวก)

ตารางที่ 4 ปริมาณครูที่สมัคร และที่ควบคุมตาม คณะศึกษาศาสตร์ 2528 และจากผู้ที่สมัครสร้างชั้น ส่วนแยกเป็นรายโรงเรียนและรายมหาวิทยาลัย ของโรงเรียนรัฐบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

หมวดวิชา	โรงเรียน		สโตร์ส่ววิทยา		ที่ร้างอีก		ปากน้ำวิทยาคม		วิมลราษฎร์วิทยากร		วัดน้อย		วัดบรมงคล		วัดประยูรเทวธรรม		วัดศรีธรรม		สุวรรณารามวิทยาคม								
	X	Y ₁	Y ₂	X	Y ₁	Y ₂	X	Y ₁	Y ₂	X	Y ₁	Y ₂	X	Y ₁	Y ₂	X	Y ₁	Y ₂	X	Y ₁	Y ₂						
ภาษาไทย	24	17.3	18.6	21	18.9	20.1	17	14.8	16.3	15	11.6	12.4	15	13.7	14.4	15	14.2	15.4	17	13.3	14.4	19	13.8	14.2	14	13.9	15.0
ภาษาต่างประเทศ	36	28.0	30.9	33	32.3	35.6	17	17.8	19.7	25	16.0	17.4	22	19.7	21.5	15	16.2	18.1	22	20.2	22.1	25	21.7	23.3	22	19.9	21.6
คณิตศาสตร์	22	15.5	16.8	28	21.1	22.9	13	12.2	13.4	17	12.2	13.1	13	11.6	12.4	13	12.3	12.8	15	13.6	14.6	14	11.6	12.1	13	12.0	13.2
วิทยาศาสตร์	27	21.1	22.9	33	29.1	32.1	13	12.7	14.1	16	11.5	12.5	18	14.1	14.9	16	14.8	15.2	18	16.6	18.0	14	13.4	14.5	14	15.7	17.1
สังคมศึกษา	25	20.7	22.1	24	22.2	24.4	14	15.6	17.1	18	14.6	15.4	16	15.9	17.0	14	14.9	15.5	18	16.4	17.8	21	16.3	17.5	18	18.4	19.4
พลานามัย	14	11.8	12.3	15	14.8	15.8	8	8.4	9.5	11	9.0	9.3	9	13.4	14.5	9	8.6	8.9	9	8.5	9.0	11	8.9	9.3	9	9.2	10.1
ศกกรรมศาสตร์	3	3.2	3.2	6	4.8	4.5	11	11.5	11.9	10	9.9	9.9	9	9.9	10.9	12	11.3	12.2	9	8.2	8.5	11	11.4	12.1	9	5.9	6.4
ศิลปศึกษา - ศิลปปฏิบัติ	13	10.7	11.1	9	8.6	8.9	5	5.0	5.3	8	6.8	6.5	10	9.9	11.3	5	5.1	5.7	6	5.6	5.7	15	13.3	13.8	10	6.6	7.3
รวม	164	128.3	137.9	169	151.8	164.3	98	98	107.8	120	91.6	96.5	112	108.2	116.9	99	97.4	103.8	114	102.4	110.1	130	110.4	116.8	109	101.6	110.1

จากตารางที่ 4 โดยส่วนรวมพบว่า โรงเรียนฮิโนะริวิทยาลัยมีจำนวนครูทั้งหมด 164 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่าหมวดภาษาต่างประเทศมีครูมากที่สุด คือมีครูถึง 36 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา, ภาษาไทย, คณิตศาสตร์, พละนามัย, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 27, 25, 24, 22, 14, 13 และ 3 คน ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่า โรงเรียนฮิโนะริวิทยาลัยนั้น จำนวนครูที่มีตรงกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 โดยส่วนรวมแล้วมีครูเกินถึง 35.7 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดภาษาต่างประเทศมีครูเกินมากที่สุด คือ 8 คน รองลงมาคือหมวดวิชาภาษาไทย, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และพละนามัย ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 6.7, 6.5, 5.9, 4.3, 2.3 และ 2.2 คน ตามลำดับ อย่างไรก็ตามหมวดวิชาคหกรรมศาสตร์ ขาดครูเป็นจำนวน 0.2 คน

ในกรณีของจำนวนครูที่มีตรงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าโดยส่วนรวมแล้วโรงเรียนฮิโนะริวิทยาลัยมีครูเกิน 26.1 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดวิชาภาษาไทยมีครูเกินมากที่สุด คือเกิน 5.4 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาคณิตศาสตร์, ภาษาต่างประเทศ, วิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และพละนามัย ซึ่งมีครูเกินอยู่ 5.2, 5.1, 4.1, 2.9, 1.9 และ 1.7 คน ตามลำดับ ในขณะที่หมวดวิชาพละนามัยมีครูขาดอยู่ 0.2 คน

สำหรับกรณีของโรงเรียนทวิธาภิเศก จำนวนครูที่มีจริงทั้งหมดมีเป็นจำนวน 169 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ มีครูมากที่สุดคือ 33 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาคณิตศาสตร์, สังคมศึกษา, ภาษาไทย, พละนามัย, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีเป็นจำนวน 28, 24, 21, 15, 9 และ 6 คน ตามลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงและที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วมีครูเกิน 17.2 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาคณิตศาสตร์มีครูเกินมากที่สุด คือ 6.89 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์, ภาษาไทย, สังคมศึกษา, คหกรรมศาสตร์, ภาษาต่างประเทศ ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และพละนามัย ซึ่งเกินเป็นจำนวน 2.9, 2.1, 1.8, 1.2, 0.7, 0.4 และ 0.2 คน ตามลำดับ ในทำนอง

เดียวกัน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงและที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าโดยส่วนรวมแล้วมีครูเกิน 4.7 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดวิชาคณิตศาสตร์มีครูเกินมากที่สุด คือ 5.1 คน รองลงมาคือหมวดวิชาคหกรรมศาสตร์, ภาษาไทย, วิทยาศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 1.5, 0.9, 0.9 และ 0.1 คน ตามลำดับ อย่างไรก็ตามมีหมวดวิชาที่ขาดครูถึง 3 หมวดวิชาคือ หมวดภาษาต่างประเทศ, พละนามัย และสังคมศึกษา ซึ่งขาดครู 2.6, 0.8 และ 0.4 คน ตามลำดับ

ในกรณีของโรงเรียนปากน้ำวิทยาคม จำนวนครูที่มีจริงทั้งหมดมีเป็นจำนวน 98 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดวิชาภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ มีครูมากที่สุด คือ 17 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาสังคมศึกษา, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, คหกรรมศาสตร์, พละนามัย และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีเป็นจำนวน 14, 13, 13, 11, 8 และ 5 คน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริง และที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วมีครูพอดีกับความต้องการ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า มีอยู่ 3 หมวดวิชาที่มีครูเกิน คือ หมวดวิชาภาษาไทย, คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 2.2, 0.8 และ 0.3 คน ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันก็มีอีกถึง 4 หมวดวิชาที่ขาดครู คือ หมวดวิชาสังคมศึกษา, ภาษาต่างประเทศ, คหกรรมศาสตร์ และพละนามัย ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 1.6, 0.8, 0.5 และ 0.4 คน ตามลำดับ ในทำนองเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงและที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าโดยส่วนรวมแล้วขาดครูถึง 9.8 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่าถึง 7 หมวดวิชาที่ขาดครู คือ หมวดวิชาสังคมศึกษา, ภาษาต่างประเทศ, พละนามัย, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, คหกรรมศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ คือ ขาดครูเป็นจำนวน 3.1, 2.7, 1.5, 1.1, 0.9, 0.9 และ 0.3 คน ตามลำดับ อย่างไรก็ตามมีอยู่ 1 หมวดวิชาที่มีครูเกิน คือ หมวดวิชาภาษาไทย ซึ่งเกินเป็นจำนวน 0.7 คน

ในกรณีของโรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร โดยส่วนรวมพบว่า มีจำนวนครูทั้งหมด 120 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ มีครูมากที่สุดคือ 25 คน รองลงมาคือ หมวดสังคมศึกษา, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, ภาษาไทย, พละนามัย คหกรรมศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 18, 17, 16, 15, 11, 10

และ 8 คน ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูเกินมากที่สุด คือ เกินเป็นจำนวน 9.0 คน รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาคณิตศาสตร์, วิทยา-ศาสตร์, ภาษาไทย, สังคมศึกษา, พละนามัย ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งเกินเป็นจำนวน 4.8, 4.5, 3.4, 3.4, 2.0, 1.2 และ 0.1 คน ตามลำดับ ในทำนองเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงและที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าโดยส่วนรวมแล้วมีครูเกิน 23.5 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูเกินมากที่สุดคือ 7.6 คน รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย, สังคมศึกษา, พละนามัย, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งเกินเป็นจำนวน 3.9, 3.5, 2.6, 2.6, 1.7, 1.5 และ 0.1 คน ตามลำดับ

ในกรณีของโรงเรียนวัดน้อยใน โดยส่วนรวมพบว่า มีจำนวนครูทั้งหมด 112 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ มีครูมากที่สุดคือ 22 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา, ภาษาไทย, คณิตศาสตร์, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ, พละนามัย และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 18, 16, 15, 13, 10, 9 และ 9 คน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริง และที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วมีครูเกิน 3.8 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีครูเกินมากที่สุด คือ 3.9 คน รองลงมาคือ หมวดภาษา-ต่างประเทศ, คณิตศาสตร์, ภาษาไทย, สังคมศึกษา และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 2.3, 1.4, 1.3, 0.1 และ 0.1 คน ตามลำดับ ในขณะที่หมวดวิชาพละนามัย และคหกรรมศาสตร์ยังขาดครูเป็นจำนวน 4.4 และ 0.9 คน ตามลำดับ ในทำนองเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงและที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าโดยส่วนรวมแล้วยังขาดครูอยู่ 4.9 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า มีเพียง 4 หมวดวิชาเท่านั้นที่ขาดครู คือ หมวดวิชาพละนามัย, คหกรรมศาสตร์, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และหมวดสังคมศึกษา ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 5.5, 1.9, 1.3 และ 1.0 คน ตามลำดับ อย่างไรก็ตามยังมี 4 หมวดวิชาที่ครูเกิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีครูเกินมากที่สุดคือ 3.1 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทย, คณิตศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ ซึ่งเกินเป็นจำนวน 0.6, 0.6 และ 0.5 คน ตามลำดับ

ในกรณีของโรงเรียนวัดบวรเมษนิก โดยส่วนรวมพบว่า มีจำนวนครูทั้งหมด 99 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีครูมากที่สุด คือ 16 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทย, วิชาต่างประเทศ, สังคมศึกษา, คณิตศาสตร์, คหกรรม-ศาสตร์, พลานามัย และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 15, 15, 14, 13, 12, 9 และ 5 คน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงและที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วมีครูเกินอยู่ 1.6 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีครูเกินมากที่สุดคือ 1.2 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทย, คณิตศาสตร์, คหกรรมศาสตร์ และพลานามัย ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 0.8, 0.7, 0.7 และ 0.4 คน ตามลำดับ ในขณะที่หมวดวิชาต่างประเทศสังคมศึกษา และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติยังขาดครูอยู่เป็นจำนวน 1.2, 0.9 และ 0.1 คน ตามลำดับ ในทำนองเดียวกัน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงและที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าโดยส่วนรวมแล้วยังขาดครูอยู่ 4.8 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า มีเพียง 5 หมวดวิชาเท่านั้นที่ขาดครู คือ หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ, สังคมศึกษา, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ, ภาษาไทย และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 3.1, 1.5, 0.7, 0.4 และ 0.2 คน ตามลำดับ ในขณะที่หมวดวิชาวิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์ และพลานามัยมีครูเกินอยู่เป็นจำนวน 0.8, 0.2 และ 0.1 คน ตามลำดับ

ในกรณีของโรงเรียนวัดประจักษ์ในทรงธรรม โดยส่วนรวมพบว่า มีจำนวนครูทั้งหมด 114 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูมากที่สุดคือ 22 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา, ภาษาไทย, คณิตศาสตร์, พลานามัย, คหกรรมศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีเป็นจำนวน 18, 18, 17, 15, 9, 9 และ 6 คน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วมีครูเกินอยู่ 11.6 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาไทยมีครูเกินมากที่สุด คือ เกินเป็นจำนวน 3.7 คน รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ, สังคมศึกษา, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, คหกรรมศาสตร์, พลานามัย, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 1.8, 1.6, 1.4, 1.4, 0.8, 0.5 และ 0.4 คน ตามลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าโดยส่วนรวมแล้วมีครูเกินอยู่ 3.9 คน

และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาไทยมีครูเกินมากที่สุด คือเกินอยู่ 2.6 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาคหกรรมศาสตร์, คณิตศาสตร์, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และสังคมศึกษา ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 0.5, 0.4, 0.3 และ 0.2 คน ตามลำดับ อย่างไรก็ตามหมวดวิชา ภาษาต่างประเทศยังขาดครูอีก 0.1 คน ในขณะที่หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และพลานามัย มีจำนวน ครูพอดีกับความต้องการ

ในกรณีของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง โดยส่วนรวมแล้วพบว่า มีจำนวนครูทั้งหมด 130 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูมากที่สุด คือ 25 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาสังคมศึกษา, ภาษาไทย, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, พละนาฏศิลป์ และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 21, 19, 15, 14, 14, 11 และ 11 คน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามเกณฑ์ มาตรฐานปี 2528 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วมีครูเกินอยู่ 19.6 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวด วิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาไทยมีครูเกินมากที่สุด คือ 5.2 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาสังคม- ศึกษา, ภาษาต่างประเทศ, คณิตศาสตร์, พละนาฏศิลป์, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 4.7, 3.3, 2.4, 2.1, 1.4 และ 0.6 คน ตามลำดับ อย่างไรก็ตามหมวดวิชาคหกรรมศาสตร์ ยังขาดครูอยู่เป็นจำนวน 0.4 คน แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่า โดยส่วนรวมแล้วมีครูเกิน อยู่ 13.2 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาไทยมีครูเกินมากที่สุด คือเกินอยู่ 4.8 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาสังคมศึกษา, คณิตศาสตร์, ภาษาต่างประเทศ พละนาฏศิลป์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 3.5, 1.9, 1.7, 1.7 และ 1.2 คน ตามลำดับ ในขณะที่หมวดวิชาคหกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ยังขาดครูอยู่เป็นจำนวน 1.1 และ 0.5 คน ตามลำดับ

ในกรณีของโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม โดยส่วนรวมพบว่า มีจำนวนครูทั้งหมด 109 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูมากที่สุดคือ 22 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาสังคมศึกษา, ภาษาไทย, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ พละนาฏศิลป์ และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 18, 14, 14, 13, 10, 9 และ 9 คน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมี

ตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่าโดยรวมแล้วมีครูเกินอยู่ 7.4 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติมีครูเกินมากที่สุด คือ เกินอยู่ 3.39 คน รองลงมาคือหมวดวิชาคหกรรมศาสตร์ วิชาต่างประเทศ, คณิตศาสตร์ และภาษาไทย ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 3.1, 2.1, 1.0, และ 0.1 คน ตามลำดับ ในขณะที่หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา, และพลานามัย ยังขาดครูอยู่ 1.7, 0.4 และ 0.2 คน ตามลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีตรงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่า โดยโดยรวมแล้วยังขาดครูอีก 1.1 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้ว หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ขาดครูมากที่สุดคือขาดครูเป็นจำนวน 3.1 คน รองลงไปคือ หมวดวิชาสังคมศึกษา, พลานามัย, ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 1.4, 1.1, 1.0 และ 0.2 คน ตามลำดับ ในขณะที่หมวดวิชาศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ, คหกรรมศาสตร์ และวิชาต่างประเทศมีครูเกินเป็นจำนวน 2.7, 2.6 และ 0.4 คน ตามลำดับ

ข. ครูโรงเรียนราษฎร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนราษฎร์ขนาดใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 โรงเรียน โดยแยกเป็น 8 หมวดวิชา เพื่อหาอัตราค่าจ้างที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 และจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่เนื่องจากในโรงเรียนราษฎร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่มีครูหัวหน้าหมวด และรองหัวหน้าหมวดวิชา ดังนั้นจึงไม่มีค่าบการเลื่อนของหัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชา รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คาบการล่อน้ำทั้งหมด จำนวนครั้งที่ผิจริง และที่ควรงมี โดยคำนวณจากสูตรตามภาคที่สามตารางที่ 2528 และสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
 โรงเรียนราษฎร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

หมวดวิชา	N	X	Y_1	Y_2	K_1	K_2	$K = K_1 - K_2$
ภาษาไทย	353	20	19.6	22.1	0.4	-2.1	2.5
ภาษาต่างประเทศ	612	37	34.0	38.3	3.0	-1.3	4.3
คณิตศาสตร์	328	18	18.2	20.5	-0.2	-2.5	2.3
วิทยาศาสตร์	280	17	15.6	17.5	1.4	-0.5	1.9
สังคมศึกษา	312	18	17.3	19.5	0.7	-1.5	2.2
พลานามัย	211	12	11.7	13.2	0.3	-1.2	1.5
ศทกรรมศาสตร์	248	14	13.8	15.5	0.2	-1.5	1.7
ศิลปศึกษา - ศิลปปฏิบัติ	100	5	5.6	6.3	-0.6	-1.3	0.7
รวม	2,444	141	135.8	152.9	5.2	-11.9	17.1

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วพบว่า ปริมาณครูที่มีจริงทั้งหมดในโรงเรียนราชภัฏที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมี 141 คน ในกรณีพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า จำนวนครูที่มีจริงของหมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีมากที่สุดคือ 37 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ พละนามัย และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 20, 18, 18, 17, 14, 12 และ 5 คน ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมิตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 ของโรงเรียนราชภัฏที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยส่วนรวมแล้วจะมีครูเกินเป็นจำนวน 5.2 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาแล้วพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูเกินมากที่สุด คือ เกินเป็นจำนวน 3 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาไทย พละนามัย และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 1.4, 0.7, 0.4, 0.3 และ 0.2 คน ตามลำดับ อย่างไรก็ตามมีอยู่ 2 หมวดวิชาที่ขาดครู คือ หมวดวิชาคณิตศาสตร์และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 0.2 และ 0.6 คน ตามลำดับ

แต่กรณีของจำนวนครูที่มีจริงกับที่ควรมิตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่า โดยส่วนรวมแล้วโรงเรียนราชภัฏขาดครูถึง 11.9 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่าขาดครูทุกหมวดวิชา โดยเฉพาะหมวดวิชาคณิตศาสตร์ขาดครูมากที่สุดเป็นจำนวน 2.5 คน รองลงมาคือหมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา คหกรรมศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ พละนามัย และวิทยาศาสตร์ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 2.1, 1.5, 1.5, 1.3, 1.2 และ 0.5 คน ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างของครูที่มีจริงกับที่ควรมิตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 กับความแตกต่างของครูที่มีจริงกับที่ควรมิตามลู่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าโดยส่วนรวมแล้วแตกต่างกัน 17.1 คน โดยหมวดวิชาภาษาต่างประเทศแตกต่างกันมากที่สุด คือ ต่างกันถึง 4.3 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทย ซึ่งต่างกันเป็นจำนวน 2.5 คน และที่น้อยที่สุด คือ หมวดวิชาศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ต่างกันเป็นจำนวน 0.7 คน

เมื่อผู้วิจัยพิจารณาข้อมูลของโรงเรียนราชภัฏที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นรายโรงเรียน ถึงรายละเอียดของจำนวนครูที่มีจริงและที่ควรมิตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 และจากลู่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ปรากฏผลดังตารางที่ 6 (รายละเอียดอื่น ๆ เลื่อนไว้ในภาคผนวก)

ตารางที่ 6 ปริมาณครูที่สมัคร และที่ควรมีตามคู่มือครูที่ใช้ช่วยสร้างชั้น และตามเกณฑ์มาตรฐาน 2528 ส่วนแยกเป็นรายโรงเรียน และรายมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

หมวดวิชา	โรงเรียน				มหาวิทยาลัย				แต่ละเวลา			
	ขณะสมัครสมัคร		บรรจุ		สมัคร		แต่ละเวลา		สมัคร		แต่ละเวลา	
	X	Y ₁	Y ₂	X	Y ₁	Y ₂	X	Y ₁	Y ₂	X	Y ₁	Y ₂
ภาษาไทย	8	5.8	6.5	2	3.7	4.2	5	5.8	6.6	5	4.3	4.8
ภาษาต่างประเทศ	15	9.8	11.0	5	4.6	5.2	6	6.9	7.8	11	12.7	14.3
คณิตศาสตร์	7	5.2	5.8	2	2.4	2.7	5	5.4	6.1	4	5.2	5.9
วิทยาศาสตร์	6	4.4	5.0	2	2.6	2.9	3	3.5	3.9	6	5.0	5.6
สังคมศึกษา	9	6.9	7.8	2	2.4	2.8	4	4.6	5.1	3	3.4	3.9
พลานามัย	7	5.9	6.7	1	1.3	1.5	2	2.7	3.0	2	1.8	2.0
คหกรรมศาสตร์	10	8.8	9.9	1	1.3	1.5	2	2.7	3.0	1	1.0	1.1
ศิลปศึกษา - ศิลปปฏิบัติ	2	1.6	1.8	1	1.3	1.5	1	1.5	1.7	1	1.2	1.4
รวม	64	48.4	54.5	16	19.6	22.3	28	33.1	37.2	33	34.6	39.0

จากตารางที่ 6 ในกรณีของโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ โดยส่วนรวมพบว่า มีครูทั้งหมด 64 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูมากที่สุด คือ จำนวน 15 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาศหกรรมศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ พละนามัย วิทยาศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 10, 9, 8, 7, 7, 6 และ 2 คน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่า โดยส่วนรวมแล้วมีครูเกินอยู่ 15.6 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ มีครูเกินมากที่สุด คือ เกินเป็นจำนวน 5.2 คน รองลงมา คือ หมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศหกรรมศาสตร์ พละนามัย และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 2.2, 2.1, 1.8, 1.6, 1.2, 1.1 และ 0.4 คน ตามลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า โดยส่วนรวมแล้วมีครูเกิน 9.5 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูเกินมากที่สุด คือ เกิน 4 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ พละนามัย ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และศหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีครูเกินเป็นจำนวน 1.5, 1.2, 1.2, 1.0, 0.3, 0.2 และ 0.1 คน ตามลำดับ

ในกรณีของโรงเรียนบูรณวิทย์ โดยส่วนรวมพบว่า มีครูทั้งหมด 16 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูมากที่สุดคือ 5 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ซึ่งมีครูหมวดละ 2 คน สำหรับหมวดวิชา พละนามัย ศหกรรมศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ มีครูหมวดละ 1 คน ในการเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่า โดยส่วนรวมแล้วขาดครูเป็นจำนวน 3.6 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาที่ขาดครูมากที่สุด คือ หมวดวิชาภาษาไทย ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 1.7 คน รองลงมาได้แก่ หมวดวิชา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา พละนามัย ศหกรรมศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 0.6, 0.4, 0.4, 0.3, 0.3 และ 0.2 คน ตามลำดับ ในขณะที่หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีครูเกินอยู่ 0.4 คน แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่า โดยส่วนรวมแล้วขาดครูเป็นจำนวน 6.3 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาไทยขาดครูมากที่สุดเป็นจำนวน

2.2 คน รองลงมาคือ หมอวตวิทยาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ พละนาถมาย คหกรรมศาสตร์ ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และภาษาต่างประเทศ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 0.9, 0.8, 0.7, 0.5, 0.5 และ 0.2 คน ตามลำดับ

ในกรณีของโรงเรียนสตรีบูรณะวิทย โดยส่วนรวมพบว่า มีครูทั้งหมด 28 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมอวตวิทยาพบว่า หมอวตภาษาต่างประเทศมีครูมากที่สุด คือ 6 คน รองลงมาคือหมอวตวิทยาภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ พละนาถมาย คหกรรม-ศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 5, 5, 4, 3, 2, 2 และ 1 คน ตามลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมิตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่า โดยส่วนรวมแล้วขาดครูเป็นจำนวน 5.1 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมอวตวิทยาพบว่า หมอวตวิทยาภาษาต่างประเทศขาดครูมากที่สุดเป็นจำนวน 0.9 คน รองลงมาได้แก่ หมอวตวิทยาภาษาไทย พละนาถมาย คหกรรมศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และคณิตศาสตร์ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 0.8, 0.7, 0.7, 0.6, 0.5, 0.5 และ 0.4 คน ตามลำดับ สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมิตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าโดยส่วนรวมแล้วขาดครูเป็นจำนวน 9.2 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมอวตวิทยาพบว่า หมอวตวิทยาภาษาต่างประเทศขาดครูมากที่สุดเป็นจำนวน 1.8 คน รองลงมาคือหมอวตวิทยาภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา พละนาถมาย คหกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 1.6, 1.1, 1.1, 1.0, 1.0, 0.9 และ 0.7 คน ตามลำดับ

ในกรณีของโรงเรียนเล่ละเวช โดยส่วนรวมพบว่า มีครูทั้งหมด 33 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมอวตวิทยาพบว่า หมอวตวิทยาภาษาต่างประเทศ มีครูมากที่สุด คือ 11 คน รองลงมาคือ หมอวตวิทยาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา พละนาถมาย คหกรรมศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งมีครูเป็นจำนวน 6, 5, 4, 3, 2, 1 และ 1 คน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมิตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 พบว่า โดยส่วนรวมแล้วขาดอยู่ 1.6 คน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายหมอวตวิทยาพบว่า หมอวตวิทยาภาษาต่างประเทศขาดครูมากที่สุดเป็นจำนวน 1.7 คน รองลงมาคือ หมอวตวิทยา คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 1.2, 0.4 และ

0.2 คน ตามลำดับ ในขณะที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาษาไทย และพลานามัย มีครูเกินเป็นจำนวน 1.0, 0.7 และ 0.2 คน ตามลำดับ สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่สจรกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า โดยล่วนรวมแล้วขาดครูเป็นจำนวน 6.0 คน และเมื่อพิจารณาเป็นรายมหาวิทยาลัยพบว่า มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศขาดครูมากที่สุดเป็นจำนวน 3.3 คน รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ และศนกรรมศาสตร์ ซึ่งขาดครูเป็นจำนวน 1.9, 0.9, 0.4 และ 0.1 คน ตามลำดับ ในขณะที่มหาวิทยาลัยศิลปากรและภาษาไทยมีครูเกินเป็นจำนวน 0.4 และ 0.2 คน ตามลำดับ สำหรับมหาวิทยาลัยพลานามัยมีครูพอดีกับความต้องการ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความต้องการครูระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร

1. ผลการเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่สจรกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐาน ๒ 2528 ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่สมัครกับที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

หมวดวิชา	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		P ₁	P ₂	P=P ₂ -P ₁	ความหมาย
	X	Y ₁	X	Y ₁				
ภาษาไทย	157	131.27	20	19.6	0.836	0.98	0.144	แตกต่างกัน้อย
ภาษาต่างประเทศ	217	191.89	37	34.0	0.884	0.92	0.036	แตกต่างกัน้อย
คณิตศาสตร์	148	122.30	18	18.2	0.826	1.01	0.184	แตกต่างกันปานกลาง
วิทยาศาสตร์	169	149.00	17	15.6	0.882	0.92	0.038	แตกต่างกัน้อย
สังคมศึกษา	168	154.89	18	17.3	0.922	0.96	0.038	แตกต่างกัน้อย
พลานามัย	95	92.56	12	11.7	0.974	0.98	0.006	แตกต่างกัน้อย
ศหกรรมศาสตร์	80	76.00	14	13.8	0.950	0.99	0.040	แตกต่างกัน้อย
ศิลปศึกษา - ศิลปปฏิบัติ	81	71.56	5	5.6	0.883	1.12	0.237	แตกต่างกันปานกลาง
รวม	1,115	989.47	141	135.8				

จากตารางที่ 7 ได้ข้อค้นพบว่า เมื่อคำนวณปริมาณครูที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐาน
ปี 2528 โรงเรียนราษฎร์มีครูเกินน้อยกว่าโรงเรียนรัฐบาลทุกหมวดวิชา ยิ่งไปกว่านั้น
หมวดวิชาคณิตศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ของโรงเรียนราษฎร์ยังขาดครูในขณะที่
โรงเรียนรัฐบาลมีครูเกิน ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของครูโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียน
ราษฎร์ในหมวดนี้จึงต่างกันมากกว่าหมวดวิชาอื่น ๆ

2. ผลการเปรียบเทียบระหว่างปริมาณครูที่มีจริงกับที่ควรมีโดยคำนวณจากสูตรที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ปรากฏรายละเอียดดังตาราง
ที่ 8

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างปริมาณครูที่มีตรงกับความต้องการจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์
ปี 2561

หมวดวิชา	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		P ₃	P ₄	P= $\frac{P_4 - P_3}{4 - P_3}$	ความหมาย
	X	Y ₂	X	Y ₂				
ภาษาไทย	157	140.88	20	22.1	0.897	1.11	0.213	แตกต่างกันปานกลาง
ภาษาต่างประเทศ	217	210.12	37	38.3	0.968	1.04	0.072	แตกต่างกันน้อย
คณิตศาสตร์	148	131.13	18	20.5	0.886	1.14	0.254	แตกต่างกันปานกลาง
วิทยาศาสตร์	169	161.25	17	17.5	0.954	1.03	0.076	แตกต่างกันน้อย
สังคมศึกษา	168	166.25	18	19.5	0.990	1.08	0.090	แตกต่างกันน้อย
พลานามัย	95	98.56	12	13.2	1.037	1.11	0.073	แตกต่างกันน้อย
กิจกรรมค่าสมัคร	80	79.56	14	15.5	0.995	1.11	0.115	แตกต่างกันน้อย
ศิลปศึกษา - ศิลปะปฏิบัติ	81	75.38	5	6.3	0.931	1.26	0.329	แตกต่างกันมาก
รวม	1,115	1,063.13	141	152.9				

จากตารางที่ 8 ได้ข้อค้นพบว่า เมื่อคำนวณปริมาณครูที่ควรมีตามสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โรงเรียนราษฎร์ขาดครูทุกหมวดวิชา ในขณะที่โรงเรียนรัฐบาลขาดครูเฉพาะหมวดวิชาพลานามัยเท่านั้น อย่างไรก็ตามในหมวดวิชาพลานามัยโรงเรียนรัฐบาลขาดครูเป็นจำนวนน้อยกว่าโรงเรียนราษฎร์ หมวดวิชาที่โรงเรียนราษฎร์ขาดครูมากที่สุด คือ หมวดศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ในขณะที่โรงเรียนรัฐบาลมีครูเกินในหมวดนี้ ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของครูโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในหมวดวิชาศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติต่างกันมากกว่าหมวดวิชาอื่น ๆ

ตอนที่ 3 ปัญหาที่ทำให้ครูสอนไม่ตรงวุฒิ และครูขาดในครูเกิน

1. สาเหตุที่ทำให้ครูทำการสอนไม่ตรงวุฒิ

1.1 จำนวนครูที่สอนไม่ตรงวุฒิ ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนของครูอาจารย์ที่สอนไม่ตรงวุฒิ จำนวนตามประเภทโรงเรียนรัฐบาล, โรงเรียนราษฎร์ และหมวดวิชา

หมวดวิชา	จำนวนครูที่สอนไม่ตรงวุฒิ	โรงเรียนรัฐบาล										โรงเรียนราษฎร์				รวม	ร้อยละ
		วิทยาลัยเกษตรกรรม	วิทยาลัยวิชาการศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยี	วิทยาลัยพาณิชยกรรม	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์		
ภาษาไทย	-	1	-	4	3	-	-	-	2	10	9.80	-	1	-	1	2	4.55
ภาษาต่างประเทศ	1	2	3	-	4	5	1	3	3	22	21.57	2	3	2	4	11	25.00
คณิตศาสตร์	3	2	3	-	3	2	-	2	3	18	17.65	4	2	2	3	11	25.00
วิทยาศาสตร์	1	2	2	-	1	4	4	1	3	18	17.65	2	1	1	3	7	15.90
สังคมศึกษา	2	1	2	1	2	3	2	-	4	17	16.67	1	1	1	1	4	9.09
พลานามัย	-	1	1	-	-	-	-	2	-	4	3.92	2	1	1	1	5	11.36
คหกรรมศาสตร์	1	2	-	-	2	1	-	-	-	6	5.88	-	1	1	2	4.55	
ศิลปศึกษา-ศิลปะปฏิบัติ	-	2	-	-	1	-	1	1	2	7	6.86	-	1	-	1	2	4.55
รวม	8	13	11	5	16	15	8	9	17	102	100.00	11	11	8	14	44	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่าสำหรับโรงเรียนรัฐบาล โดยส่วนรวมแล้ว มีครูสอนไม่ตรงวุฒิทั้งสิ้น 102 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ มีครูสอนไม่ตรงวุฒิมากที่สุด คือ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 21.57 รองลงมาคือ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีครูสอนไม่ตรงวุฒิเป็นจำนวน 18 คนเท่ากัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.65 และที่น้อยที่สุด คือ หมวดวิชาพลานามัย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.92

ในกรณีของโรงเรียนราษฎร์ โดยส่วนรวมแล้วพบว่า มีครูสอนไม่ตรงวุฒิ 44 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และหมวดวิชาคณิตศาสตร์ มีครูสอนไม่ตรงวุฒิเป็นจำนวนมากที่สุด คือ หมวดวิชาละ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาคือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ หมวดวิชาภาษาไทย ศหกรรมศาสตร์ และศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ ซึ่ง มีครูไม่ตรงวุฒิหมวดวิชาละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ครูสอนไม่ตรงวุฒิ ปรากฏผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สาเหตุการสอนไม่ตรงวุฒิของครูอาจารย์ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

สาเหตุการสอนไม่ตรงวุฒิของครู	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูขอลอน	37	36.28	12	27.27
ครูได้รับคำสั่งให้ลอน	55	53.92	30	68.19
ครูได้รับการบรรจุในตำแหน่งนี้	7	6.86	1	2.27
วิชาเอกที่ศึกษามาไม่มีลอนในโรงเรียน	3	2.94	1	2.27
รวม	102	100.00	44	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า การที่ครูสอนไม่ตรงวุฒิในโรงเรียนรัฐบาลนั้น สาเหตุเนื่องมาจากครูได้รับคำสั่งให้สอนเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 53.92 อันดับรองลงมาคือ ครูขอสอนเอง ร้อยละ 36.28 และครูได้รับการบรรจุในตำแหน่งที่สอนร้อยละ 6.86 อันดับท้ายที่สุด คือ วิชาเอกที่ศึกษามาไม่มีสอนในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.94

สำหรับในโรงเรียนราษฎร์ สาเหตุที่ทำให้ครูสอนไม่ตรงวุฒิ คือ ครูได้รับคำสั่งให้สอนเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.18 อันดับที่ 2 คือ ครูขอสอนเอง ร้อยละ 27.27 และท้ายที่สุด คือ ครูได้รับการบรรจุในตำแหน่งนี้ซึ่งมีจำนวนเท่ากับครูที่ศึกษาวิชาเอกที่ไม่มีสอนในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.27

จากการที่ครูอาจารย์สอนไม่ตรงวุฒิดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาถึงผลที่เกิดขึ้น ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความถี่ของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสอนไม่ตรงวุฒิของครู โดยจำแนกตามประเภทโรงเรียน (จากครูโรงเรียนรัฐบาล 102 คน ครูโรงเรียนราษฎร์ 44 คน)

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสอนไม่ตรงวุฒิของครู	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เกิดปัญหาใด	22	21.6	12	27.3
ขาดความลึกซึ้งในเนื้อหา	46	45.1	24	54.5
ไม่ถนัดในการสอน	78	76.5	32	72.7
ต้องค้นคว้ามากเกินไป	19	18.6	11	25.0

จากตารางที่ 11 พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดจากการที่ครูโรงเรียนรัฐบาลสอนไม่ตรงวุฒิคือ ครูไม่ถนัดในการสอน คิดเป็นร้อยละ 76.5 อันดับรองลงมาคือ ขาดความลึกซึ้งในเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 45.1 และครูต้องค้นคว้ามากเกินไปคิดเป็นร้อยละ 18.6 นอกจากนี้ยังปรากฏว่า แม้ครูสอนไม่ตรงวุฒิ ก็ไม่มีปัญหาใดเกิดขึ้นในการสอนเลย คิดเป็นร้อยละ 21.6 ด้วย

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดจากการที่ครูโรงเรียนราษฎร์สอนไม่ตรงวุฒิ คือ ไม่
ถนัดในการสอน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ ขาดความลึกซึ้งในเนื้อหาร้อยละ 54.5
และครูต้องค้นคว้ามากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 25.0 และยังไม่ปรากฏว่าไม่เกิดปัญหาใดต่อการ
สอนของครู อีกร้อยละ 27.3 ด้วย

เมื่อพิจารณาโดยละเอียดพบว่า ในโรงเรียนราษฎร์ การไม่เกิดปัญหาจากการสอน
ไม่ตรงวุฒิของครู เมื่อคิดเป็นร้อยละมีค่าสูงกว่าในโรงเรียนรัฐบาล และจากการสัมภาษณ์ของ
ผู้วิจัยพบว่า กรณีที่ไม่เกิดปัญหาดังกล่าวเกิดจากการที่สอนวิชานั้น ๆ มานาน คิดเป็นร้อยละ
82.1 ถนัดในวิชานั้น คิดเป็นร้อยละ 41.8 และชอบวิชานั้น คิดเป็นร้อยละ 36.5

ดังนั้นฝ่ายบริหารของโรงเรียนจึงได้พยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในการสอนจากการ
สอนไม่ตรงวุฒิของครู ปรากฏผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 วิธีแก้ปัญหาของฝ่ายบริหารโรงเรียนรัฐบาลจำนวน 9 คน และโรงเรียน
ราษฎร์จำนวน 4 คน ในกรณีที่เกิดปัญหาจากการสอนไม่ตรงวุฒิของครู

วิธีแก้ปัญหาของฝ่ายบริหารโรงเรียนในกรณี ที่เกิดปัญหาจากการสอนไม่ตรงวุฒิ	จำนวนของฝ่ายบริหาร	
	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนราษฎร์
ให้ไปอบรม	9	2
ให้ครูย้ายไปหมวดวิชาที่ตนชอบหรือถนัด	2	-
ให้ครูย้ายไปหมวดวิชาที่ตรงวุฒิ	3	-
ไม่ทำอะไรเลย	-	2

จากตารางที่ 12 พบว่าในการแก้ปัญหาครูสอนไม่ตรงวุฒิของโรงเรียนรัฐบาลนั้น
ผู้บริหารแก้ไขโดยการส่งไปอบรมเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ให้ครูย้ายไปหมวดวิชาที่ตรงวุฒิ
และให้ย้ายไปหมวดวิชาที่ตนชอบหรือถนัด ตามลำดับ

สำหรับโรงเรียนราษฎร์ พบว่าผู้บริหารส่งให้ครูที่สอนไม่ตรงวุฒิไปอบรม เป็นจำนวน
เท่า ๆ กับไม่ทำอะไรเลย เนื่องจากคิดว่าครูอาจารย์เหล่านั้นน่าจะแก้ไขปัญหาเองได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาต่อไปถึงการแก้ไขปัญหาของครูสอนไม่ตรงวุฒิ
ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความถี่ของการแก้ไขปัญหาของครูที่สอนไม่ตรงวุฒิ โดยตัวผู้สอนเอง จำแนก
ตามประเภทโรงเรียน

วิธีแก้ปัญหาคณาการสอนไม่ตรงวุฒิ โดยผู้สอนเอง	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	89	87.3	39	88.6
ขอไปอบรมวิชาที่ตนสอนไม่ตรงวุฒิ	56	54.9	16	36.4
ถามผู้ที่เคยสอนมาก่อน	68	66.7	31	70.5

จากตารางที่ 13 พบว่าครูที่สอนไม่ตรงวุฒิในโรงเรียนรัฐบาล จะศึกษาค้นคว้า
เพิ่มเติมเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.3 รองลงมาคือ ถามผู้ที่เคยสอนมาก่อน
คิดเป็นร้อยละ 66.7 และที่น้อยที่สุดคือ ขอไปอบรมวิชาที่ตนสอนไม่ตรงวุฒิ คิดเป็นร้อยละ
54.9

สำหรับครูที่สอนไม่ตรงวุฒิในโรงเรียนราษฎร์ จะแก้ปัญหาโดยการศึกษาค้นคว้าเพิ่ม
เติมเป็นจำนวนมากที่สุดเช่นกัน คือ คิดเป็นร้อยละ 88.6 รองลงมาคือ ถามผู้ที่เคยสอน
มาก่อน เป็นจำนวนร้อยละ 70.5 และที่น้อยที่สุด คือ ขอไปอบรมวิชาที่ตนสอนไม่ตรงวุฒิ
คิดเป็นร้อยละ 36.4

จากการที่ครูสอนไม่ตรงวุฒิ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อความต้องการ
สอนของครู ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อความต้องการเลื่อนของครูที่สอนไม่ตรงวุฒิ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อ	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
อยากเปลี่ยนวิชาสอน	85	83.3	30	68.2
ไม่อยากเปลี่ยนวิชาสอน	17	16.7	14	31.8

จากตารางที่ 14 พบว่าครูในโรงเรียนรัฐบาลที่สอนไม่ตรงวุฒิ อยากเปลี่ยนวิชาสอน คิดเป็นร้อยละ 83.3 แต่สำหรับโรงเรียนราษฎร์ อยากเปลี่ยนวิชาสอน เพียงร้อยละ 68.2 เท่านั้น

2. ปัญหาครูขาดในครูเกิน

จากตารางที่ 5 พบว่า ในโรงเรียนรัฐบาลทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ยกเว้นโรงเรียนปากน้ำวิทยาคม มีจำนวนครูที่มีจริงมากกว่าที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 แต่กลับปรากฏว่าในโรงเรียนเหล่านั้นมีบางหมวดวิชาที่ขาดครู และบางหมวดวิชามีครูเกินกว่าความต้องการ ซึ่งเกิดปัญหาครูขาดในครูเกินขึ้น สำหรับโรงเรียนราษฎร์เมื่อพิจารณาตามตารางที่ 7 พบว่า เฉพาะโรงเรียนเอมมะสิริอนุสรณ์เท่านั้นที่มีครูเกินกว่าที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2528 สำหรับโรงเรียนบูรณวิทย์ สตรีบูรณวิทย์ และเสละเวชมีครูน้อยกว่าที่ควรมีตามเกณฑ์ ซึ่งขาดแคลนครูในบางหมวดวิชา ด้วยเหตุนี้ฝ่ายบริหารของโรงเรียนจึงต้องการครูเพิ่มขึ้นบางหมวดวิชา ปรากฏผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนครูที่ต้องการเพิ่ม ส่วนเขตกลางมหาวิทยาลัย, โรงเรียนและประเภทโรงเรียน ตามความคาดเห็นของฝ่ายบริหารในโรงเรียนนั้น

หมวดวิชา ที่ต้องการครูเพิ่ม	โรงเรียนรัฐบาล										โรงเรียนราษฎร์			รวม	
	โรงเรียน	สตรี วิทยาลัย	ทวิธา วิทยาลัย	ปากน้ำ วิทยาลัย	วิมตยาราม วิทยาลัย	รัตนโยน	วิบูลย์ มงคล	วัดประอู่ ในทรงธรรม	สตรี วัชรวิง	สุวรรณาราม วิทยาลัย	รวม	เยมะศิริ อนุสรณ์	สตรี ประสิทธิ์		เสด็จ วิบูลย์
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	2	-	4
ภาษาต่างประเทศ	-	-	-	1	-	-	2	-	-	3	6	-	1	2	5
คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	4
วิทยาศาสตร์	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	2	-	1	-	2
สังคมศึกษา	1	-	-	2	-	-	2	-	-	1	6	-	1	1	3
พลานามัย	-	-	-	1	-	5	-	-	-	1	7	-	1	-	2
ศหกรรมศาสตร์	1	-	-	2	-	1	-	2	-	-	6	-	1	-	2
ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ	-	-	-	2	-	-	1	1	1	-	5	-	1	1	3
รวม	2	-	-	10	-	6	5	3	1	6	33	-	9	10	6 25

จากตารางที่ 15 โดยล่วนรวมโรงเรียนรัฐบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ต้องการครูเพิ่ม 33 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายโรงเรียน พบว่าโรงเรียนปากน้ำวิทยาคม ซึ่งมีครูพอดกับความต้องการ ต้องการครูเพิ่มถึง 10 คน รองลงมาคือโรงเรียนวัดน้อยใน ลู่วรรณารามวิทยาคม วัดบูรณะคงคล วัดประดู่ในทรงธรรม ชีโนรสวิทยาสัย และสตรีวัดระฆัง ต้องการครูเพิ่มเป็นจำนวน 6, 6, 5, 3, 2 และ 1 คน ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่ไม่ต้องการครูเพิ่มเลย คือ โรงเรียนทิวธาภิเศก และวิมุตยารามพิทยากร เมื่อผู้วิจัยพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาพลานามัย ต้องการครูเพิ่มมากที่สุดเป็นจำนวน 7 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาต่างประเทศ สังคมศึกษา ศนกรรมศาสตร์ ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ วิทยาศาสตร์ และภาษาไทย ซึ่งต้องการครูเพิ่มเป็นจำนวน 6, 6, 6, 5, 2 และ 1 คน ตามลำดับ โดยที่หมวดวิชาคณิตศาสตร์ไม่ต้องการครูเพิ่มเลย

สำหรับโรงเรียนราษฎร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ต้องการครูเพิ่มโดยล่วนรวมถึง 25 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายโรงเรียนพบว่า โรงเรียนสตรีบูรณะวิทยี ต้องการครูเพิ่มถึง 10 คน รองลงมาคือโรงเรียนบูรณะวิทยี และเสละเวช ต้องการครูเพิ่มถึง 9 และ 6 คน ตามลำดับ โดยที่โรงเรียนเขมะสิริอนุสรณ์ไม่ต้องการครูเพิ่มเลย และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศต้องการครูเพิ่มมากที่สุด คือ 5 คน รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ วิทยาศาสตร์ พลานามัย และศนกรรมศาสตร์ ซึ่งต้องการครูเพิ่มเป็นจำนวน 4, 4, 3, 3, 2, 2 และ 2 คน ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม ตามสภาพความเป็นจริงนั้นในโรงเรียนรัฐบาลไม่อาจมีครูเพิ่มขึ้นในโรงเรียนได้อีกเลย เนื่องจากในแต่ละโรงเรียนโดยล่วนรวมมีครูเกินอยู่แล้ว สำหรับโรงเรียนราษฎร์เป็นนโยบายของผู้จัดการโรงเรียนที่จะไม่จ้างครูเพิ่มมากไปกว่านี้ ผู้บริหารในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท จึงได้แก้ปัญหาโดยการให้เฉลี่ยชั่วโมงสอนกันเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ ให้ครูไปสอน 2 หมวดวิชาเป็นอย่างน้อย ซึ่งในกรณีเช่นนี้ทำให้เกิดปัญหาครูสอนไม่ตรงวุฒิดังกล่าวแล้ว สำหรับการแก้ปัญหาในกรณีแรก ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้อาจารย์บางท่านสอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ อย่างไรก็ตาม ยังมีครูอาจารย์หลายท่านในโรงเรียนเดียวกันที่สอนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ซึ่งทำให้เกิดการเหลื่อมล้ำในอัตรา

การสอนของครูแต่ละท่าน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาถึงสาเหตุ ตลอดจนจำนวนครูที่มีคาบ
การสอนมากกว่าหรือน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 2528
ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 16 - 18

ตารางที่ 16 สาเหตุที่ทำให้ค่าบการส่งออกของครูไม่ขึ้นไปตามเกณฑ์ฐานกรมสามัญศึกษา 2528 โดยแสดงถึงความถี่และร้อยละของสาเหตุซึ่งจำแนกตามหมวดวิชา และประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	ประเภทครู	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ความถี่ของแต่ละสาเหตุในหมวดวิชา										รวม	ร้อยละ
			ภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมศึกษา	พลานามัย	คหกรรม- ศาสตร์	ศิลปศึกษา- ศิลปปฏิบัติ	รวม	ร้อยละ		
โรงเรียนรัฐบาล	ครูสอนน้อยกว่า	- จำนวนครูในหมวดวิชาไม่มากเกินต้องการ	16	22	27	19	26	9	4	2	125	18.01		
		- วิชาที่ตนสอนมีส่วนรวมคนน้อยใน 1 สัปดาห์	15	15	18	22	12	11	12	9	114	16.43		
		- ไม่มีความถนัดในวิชาที่สอน	-	-	1	8	5	-	2	4	20	2.88		
	ครูสอนไม่เต็ม	- ส่วยภาพไม่ดี	2	3	-	-	1	-	-	-	6	0.87		
		18 คาบ/สัปดาห์	4	-	2	6	1	-	-	4	17	2.45		
		- เป็นหัวหน้าหรือรองหัวหน้าหมวดวิชา	19	19	18	19	19	16	15	12	137	19.74		
		- เป็นหัวหน้างานหรือทำงานทางวิชาการ	44	36	40	20	12	5	15	5	177	25.50		
	โรงเรียนรัฐบาล	ครูสอนมากกว่า	- จำนวนครูในหมวดวิชาไม่น้อยกว่าต้องการ	7	25	6	8	10	12	8	6	82	38.86	
			- ครูในหมวดวิชาทำงานช่วยงานในหน้าที่อื่น	9	11	3	5	22	2	6	4	62	29.38	
			- วิชาที่ตนสอนมีส่วนรวมคนมากใน 1 สัปดาห์	3	6	2	3	8	3	5	4	34	16.11	
โรงเรียนรัฐบาล	ครูสอนมากกว่า	- ครูในหมวดวิชาศึกษาต่อหรือลาติดตามสามี	-	4	2	5	5	4	1	23	10.90			
		- วิชาที่ตนสอนมีส่วนรวมคนมากใน 1 สัปดาห์	3	6	2	3	8	3	5	4	34	16.11		
		- ครูในหมวดวิชาทำงานใกล้กับหน่วยงานราชการ	2	1	1	3	2	1	-	-	10	4.74		

ประเภทครู	สาขาวิชา	สาขาวิชา	ความเรียงแต่ละสาขาในหมวดวิชา							รวม	ร้อยละ		
			ภาษาต่างประเทศ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมศึกษา	พละนาฏศิลป์	คหกรรม-ค่าเล่าเรียน	ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ				
ครูโรงเรียนราษฎร์	สาขาวิชา	ต่างประเทศ	1	1	2	3					7	14.00	
			3	2		5	1	2	2	15	30.00		
							1			1	2	2.00	
												-	-
					1		1				2	4.00	
												-	-
ครูโรงเรียนราษฎร์	สาขาวิชา	ต่างประเทศ	5	6	7	6	8	6	4	5	47	62.70	
			2	2	2	1	2		1	10	13.30		

จากตารางที่ 16 พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดของครูที่สอนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในโรงเรียนรัฐบาล คือ การที่ครูเป็นหัวหน้างานหรือช่วยทำงานด้านวิชาการ จรรยา ปกครอง และบริการ คิดเป็นร้อยละ 25.50 อันดับที่ 2 คือ การเป็นหัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชา คิดเป็นร้อยละ 19.74 อันดับรองลงมาคือ จำนวนครูในหมวดวิชาที่มีมากเกินไปเกินต้องการ วิชาที่ตนสอนมีจำนวนคาบน้อยใน 1 สัปดาห์ สอนหลายระดับชั้นหรือหลายวิชา ไม่มีความถนัดในวิชาที่สอน ใกล้เกษียณอายุราชการ และสุขภาพไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 18.01, 16.43, 14.12, 2.88, 2.45 และ 0.87 ตามลำดับ

สำหรับกรณีครูที่สอนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในโรงเรียนราษฎร์ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ วิชาที่ตนสอนมีจำนวนคาบน้อยใน 1 สัปดาห์ ร้อยละ 30 รองลงมาคือ สอนหลายระดับชั้นหรือหลายวิชา เป็นหัวหน้างาน หรือทำงานด้านวิชาการ จรรยา ปกครอง และบริการ จำนวนครูในหมวดวิชาที่มีมากเกินไปเกินต้องการ ใกล้เกษียณอายุและไม่มีความถนัดในวิชาที่สอน คิดเป็นร้อยละ 26.0, 24.0, 14.0, 4.0 และ 2.0 ตามลำดับ

นอกจากนี้ ปัญหาที่พบมากที่สุดของครูที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในโรงเรียนรัฐบาล คือ การที่จำนวนครูในหมวดวิชาที่มีน้อยกว่าต้องการ คิดเป็นร้อยละ 38.86 อันดับรองลงมาคือ ครูในหมวดบางท่านช่วยงานในหน้าที่อื่น ทำให้ตนต้องสอนมากขึ้น วิชาที่ตนสอนมีคาบมากใน 1 สัปดาห์ ครูในหมวดลาศึกษาต่อ หรือลาติดตามสามี หรือไปช่วยราชการที่โรงเรียนอื่น ทำให้ต้องเฉลี่ยชั่วโมงสอนแทน และครูในหมวดบางท่านใกล้เกษียณอายุราชการ จึงมีชั่วโมงสอนน้อย ทำให้ต้องสอนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 29.38, 16.11, 10.90 และ 4.74 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาปัญหาของครูที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในโรงเรียนราษฎร์ พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดคือ จำนวนครูในหมวดมีน้อยกว่าความต้องการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 62.7 อันดับรองลงมาคือ วิชาที่ตนสอนมีจำนวนคาบมากใน 1 สัปดาห์ ครูในหมวดบางท่านช่วยงานในหน้าที่อื่น ทำให้ตนต้องสอนมากขึ้น และครูในหมวดลาศึกษาต่อจึงต้องเฉลี่ยชั่วโมงมาสอนแทน คิดเป็นร้อยละ 22.7, 13.3 และ 1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนของโครงการในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ที่สอนมากกว่า 10 คาบ/สัปดาห์ โดยคำนวณตามโรงเรียนและหน่วยวิชา

หน่วยวิชา	จำนวนอาจารย์ที่สอนมากกว่า 10 คาบ/สัปดาห์																		
	โรงเรียนรัฐบาล									โรงเรียนราษฎร์									
	จำนวนใน โรงเรียน	จำนวนที่ ไม่อยู่ใน โรงเรียน	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	สอนที่ โรงเรียน อื่น	
ภาษาไทย	-	3	-	2	6	3	-	-	-	-	7	21	9.95	-	3	4	1	8	10.68
ภาษาต่างประเทศ	1	3	3	15	10	4	7	4	4	4	-	47	22.27	1	3	6	3	13	17.33
คณิตศาสตร์	-	1	1	8	-	-	-	2	2	2	2	14	6.64	2	2	4	4	12	16.00
วิทยาศาสตร์	-	1	1	7	2	3	2	-	-	8	8	24	11.37	1	2	3	-	6	8.00
สังคมศึกษา	8	5	8	10	-	6	3	1	1	6	6	47	22.27	2	3	4	3	12	16.00
พลานามัย	4	2	1	8	-	2	2	-	-	3	3	22	10.44	5	2	2	1	10	13.33
ดนตรี/ศิลปะ	7	1	1	5	3	-	-	3	3	-	-	20	9.48	5	1	1	-	7	9.33
ศิลปศึกษา-ศิลปศึกษา	4	-	3	3	2	2	-	2	2	-	-	16	7.58	-	3	1	3	7	9.33
รวม	24	16	18	58	23	20	14	12	12	26	26	211	100.00	16	19	25	15	75	100.00

จากตารางที่ 17 โดยส่วนรวมพบว่า ครูที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในโรงเรียนรัฐบาล มีเป็นจำนวน 211 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศและสังคมศึกษา มีครูอาจารย์ที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 47 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.27 รองลงมาคือ หมวดวิชา วิทยาศาสตร์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.37 และที่น้อยที่สุด คือ หมวดวิชาคณิต-ศาสตร์ 14 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.64

สำหรับครูอาจารย์ในโรงเรียนราษฎร์ โดยส่วนรวมพบว่ามีถึง 75 คน ที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ มีครูถึง 13 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.33 ที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ รองลงมา ได้แก่ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ และสังคมศึกษา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และที่น้อยที่สุดคือ หมวดวิชาศาสตร์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

ตารางที่ 18 จำนวนครูอาจารย์ที่สอนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ โดยจำแนกตามประเภทโรงเรียน, และมหาวิทยาลัย

หมวดวิชา	โรงเรียนรัฐบาล										โรงเรียนราษฎร์				รวม	ร้อยละ	
	จำนวนครูปฏิบัติ การสอนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์	วัดน้อยใน ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม	วัดประยูร ในธรรม			วัดประยูร ในธรรม
ภาษาไทย	7	15	19	11	7	12	16	19	5	111	16.04	7	-	1	4	12	24.00
ภาษาต่างประเทศ	13	17	20	3	2	16	20	13	9	113	16.33	2	-	-	8	10	20.00
คณิตศาสตร์	7	15	16	5	15	16	19	9	11	113	16.33	5	-	1	1	7	14.00
วิทยาศาสตร์	16	15	15	3	10	13	25	9	2	108	15.61	5	-	-	3	8	16.00
สังคมศึกษา	8	8	13	5	10	10	9	14	11	88	12.72	4	-	-	-	4	8.00
พละนาฏย	3	6	9	-	7	6	8	8	4	51	7.37	1	-	-	2	3	6.00
คหกรรมศาสตร์	2	8	2	6	9	10	6	5	8	56	8.09	3	-	1	-	4	8.00
ศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ	4	8	8	2	1	6	6	9	8	52	7.51	2	-	-	-	2	4.00
รวม	60	92	102	35	61	89	109	86	58	692	100.00	29	-	2	18	50	100.00

จากตารางที่ 18 โดยส่วนรวมพบว่า ครูที่ล่อนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในโรงเรียนรัฐบาล มีเป็นจำนวน 692 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และคณิตศาสตร์ มีครูอาจารย์ที่ล่อนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ เป็นจำนวนมากที่สุดคือ 113 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16.33 รองลงมาคือ หมวดวิชาภาษาไทยจำนวน 111 คนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16.04 และที่น้อยที่สุด คือ หมวดวิชาพลานามัย 51 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.37

สำหรับครูอาจารย์ในโรงเรียนราษฎร์ โดยส่วนรวมพบว่า มีถึง 50 คน ที่ล่อนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า หมวดวิชาภาษาไทยมีครูถึง 12 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.00 ที่ล่อนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาภาษาต่างประเทศจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และที่เป็นจำนวนน้อยที่สุดคือ ครูหมวดศิลปศึกษา-ศิลปปฏิบัติ มีเพียง 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.00

เมื่อผู้วิจัยศึกษาปัญหาและผลที่เกิดขึ้นจากการล่อนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ปรากฏผลดังตารางที่ 19

เมื่อผู้วิจัยศึกษาปัญหาและผลที่เกิดขึ้นจากการล่อนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ จากครูโรงเรียนรัฐบาล 211 คน และโรงเรียนราษฎร์ 75 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ความถี่ของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการล่อนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ โดยจำแนกตามประเภทโรงเรียน

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการล่อนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิดปัญหาใด	35	16.6	60	80.0
เวลาตรวจงานของนักเรียนมีน้อยเกินไป	122	57.8	4	5.3
ไม่มีเวลาสำหรับการค้นคว้าเท่าที่ควร	54	25.6	11	14.7

จากตารางที่ 19 พบว่าครูที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในโรงเรียนรัฐบาล
เกิดปัญหาเรื่องมีเวลาตรวจงานของเด็กมีน้อยเกินไป เป็นจำนวนร้อยละ 57.8 อันดับรอง
ลงมา คือ ไม่มีเวลาสำหรับการค้นคว้าเท่าที่ควร คิดเป็นร้อยละ 25.6 และเพียงร้อยละ
16.6 เท่านั้นที่ไม่เกิดปัญหาใด ๆ

สำหรับครูที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในโรงเรียนราษฎร์ กรณีไม่เกิดปัญหา
ใด ๆ ต่อตัวครูเลย คิดเป็นร้อยละ 80.0 ส่วนปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ไม่มีเวลาสำหรับการ
ค้นคว้าเท่าที่ควร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.7 และมีเพียงร้อยละ 5.3 ซึ่งมีเวลาตรวจงานของ
นักเรียนน้อยเกินไป

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของสถานภาพการปฏิบัติงานของครูโดยส่วนเขตตามประเภทโรงเรียนและประเภทครู

สถานภาพการปฏิบัติงาน	รายละเอียด	ครูโรงเรียนรัฐบาล						ครูโรงเรียนราษฎร์							
		ครูสอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์		ครูสอนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์		ครูสอนไม่ตรงจุด		ครูสอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์		ครูสอนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์		ครูสอนไม่ตรงจุด			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
การเตรียมการสอน	ไม่ได้เตรียมเพราะไม่เวลาดำเนินการ	21	9.9	18	2.6	4	3.9	-	-	-	-	-	-	-	-
	ไม่ได้เตรียมเพราะชำนาญการสอนอยู่แล้ว	45	21.3	61	8.8	5	4.9	4	5.3	9	18.0	5	11.4	5	11.4
	เตรียมล่วงหน้าตลอดปี	27	12.8	62	8.9	25	24.5	8	10.7	-	-	6	13.6	6	13.6
	เตรียมล่วงหน้าตลอดเทอม	28	13.3	81	11.7	23	22.6	23	30.7	6	12.0	12	27.3	12	27.3
	เตรียมล่วงหน้าตลอดเดือน	21	9.9	97	14.0	27	26.5	12	16.0	18	36.0	-	-	-	-
	เตรียมล่วงหน้าตลอดสัปดาห์	42	19.9	204	29.5	36	35.3	28	37.3	22	44.0	18	40.9	18	40.9
การค้นคว้าหาความรู้	เตรียมล่วงหน้าทุกวัน	19	9.0	358	51.7	48	47.1	38	50.7	31	62.0	36	81.8	36	81.8
	เตรียมเมื่อมีปัญหา	42	19.9	135	19.5	19	18.6	13	17.3	8	16.0	19	43.2	19	43.2
	ไม่ได้โอกาสค้นคว้าเพราะสอนมากเกินไป	21	9.9	-	-	4	3.9	4	5.3	-	-	2	4.5	2	4.5
การค้นคว้าหาความรู้	ไม่ได้โอกาสค้นคว้าเพราะทำงานในหน้าที่อื่นด้วย	34	16.1	48	6.9	17	16.7	13	17.3	3	6.0	-	-	-	-
	ค้นคว้าบ้าง	67	31.8	192	27.8	39	38.2	31	41.3	21	42.0	26	59.1	26	59.1
	ค้นคว้าอยู่เป็นประจำ	89	42.2	552	79.8	68	66.7	38	50.7	32	64.0	38	86.4	38	86.4

จากตารางที่ 20 พบว่าสถานภาพการปฏิบัติงานในด้านการเตรียมการล่อนของ ครูโรงเรียนรัฐบาลที่ล่อนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ คือ ไม่เตรียมการล่อน เพราะขานาญ การล่อนอยู่แล้วเป็นจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ เตรียมล่วงหน้าตลอด สัปดาห์ ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเตรียมเมื่อมีปัญหา คือร้อยละ 19.9 และที่พบน้อยที่สุดคือเตรียม ล่วงหน้าทุกวัน

สำหรับครูที่ล่อนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในด้านการเตรียมการล่อนนั้นจะพบว่า เตรียมทุกวันเป็นจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 51.7 รองลงมาคือเตรียมล่วงหน้าตลอดสัปดาห์ ร้อยละ 29.5 และที่น้อยที่สุดคือไม่ได้เตรียม เพราะไม่มีเวลาคิดเป็นร้อยละ 2.6

นอกจากนี้ครูที่ล่อนไม่ตรงวุฒิ จะเตรียมการล่อนล่วงหน้าทุกวันเป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 47.1 รองลงมาคือเตรียมล่วงหน้าตลอดสัปดาห์ ร้อยละ 35.3 และที่น้อยที่สุด คือไม่ได้เตรียมเพราะไม่มีเวลา ร้อยละ 3.9

สำหรับครูโรงเรียนราษฎร์ที่ล่อนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ต้องเตรียมล่วงหน้า ทุกวันเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 50.7 รองลงมาคือ เตรียมล่วงหน้าตลอดสัปดาห์ ร้อยละ 37.3 และที่น้อยที่สุดก็คือไม่ได้เตรียมเพราะขานาญการล่อนอยู่แล้ว ร้อยละ 5.3

ครูโรงเรียนราษฎร์ที่ล่อนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ จะเตรียมการล่อนทุกวัน เป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 62.0 รองลงมาคือเตรียมล่วงหน้าตลอดสัปดาห์ ร้อยละ 44.0 และที่น้อยที่สุดคือ เตรียมล่วงหน้าตลอดเทอม ร้อยละ 12.0

ครูโรงเรียนราษฎร์ที่ล่อนไม่ตรงวุฒิ จะเตรียมการล่อนล่วงหน้าทุกวัน เป็นจำนวน มากที่สุด คือ ร้อยละ 81.8 รองลงมาคือเตรียมเมื่อมีปัญหา ร้อยละ 43.2 และที่น้อย ที่สุดคือไม่ได้เตรียมเพราะขานาญการล่อนอยู่แล้ว ร้อยละ 11.4

เป็นที่น่าสังเกตว่า ครูโรงเรียนราษฎร์ไม่ว่าจะเป็นประเภทใดไม่ได้เตรียมการ ล่อนเพราะไม่มีเวลา คิดเป็นร้อยละ 0.0

สำหรับการค้นคว้าหาความรู้ของครูที่ปรากฏในตารางที่ 25 นั้น พบว่าครูทุก ประเภทค้นคว้าอยู่เป็นประจำเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือค้นคว้าบ้าง และยังพบอีกว่า ครูที่ไม่มีโอกาสค้นคว้า เพราะล่อนมากเกินไปของครูที่ล่อนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ มีเป็น

ร้อยละ 9.9 และสำหรับครูที่สอนไม่ตรงวุฒิในโรงเรียนรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 3.9 ในขณะที่ครูที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในโรงเรียนราษฎร์ ไม่มีโอกาสค้นคว้าเพราะสอนมากเกินไปเพียงร้อยละ 5.3 และสำหรับครูที่สอนไม่ตรงวุฒิร้อยละ 4.5 ที่ไม่มีโอกาสค้นคว้าเพราะต้องสอนมากเกินไป